

Σειρά ποντιακῶν λαογραφικῶν έπικουρῶν τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων"
ἀπό τὸν ραδ.σταθ. αιεδονίας Ε.Ι.Ρ.

• Ει πο μ πή 32x 9-5-1970

• • • • • Σ Η Ι Α • • • • •

Ποντιακοὶ ἀντίλλαιοι.-Λαογραφικὴ ἐπικουρὴ τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων".-Κείμενο καὶ ἐπιμέλεια Στάθη Μεσταθιάδη.-

• • • • σὲ μακρόσυρτο ἥχο, μουδούνια μλπ. • • • •

• Λατίλλαιοι... μναμνῆσεις..... νοσταλγίες... μαζιμοὶ ...

• • • • σὲ γοργό ρυθμό, ἡρωΐνιο

• Αθάνατοι ποντιακοὶ θρύλοι καὶ παραδόσεις

• • • • τὸ σῆμα σβίνει

Ο.- Στὸν ποντιακὸν ἔλληνισμὸν τῆς ἐπαρχίας Καγιούμαν τοῦ νομοῦ Κάρπαθος εἶναι ἀφιερωμένη ἡ σημερινὴ μας ἐπομψή.

• • • • ΛΥΡΑΕΣΤΘΝΙΚΟΥΣΗ • • • •

Καὶ στῇ γῇ τοῦ Καυκάσου ὁ ποντιακὸς ἔλληνισμὸς ξθεσε τῇ αφραγδα του. Ἀπό οὐεῖ, ὁ ἔλληνις θρύλος γιὰ τὸν Προμηθέα μεσομάτη ἐπρέβαλε σάν υπέρταση ἀνάγκη τῆς ζωῆς. Αἰώνιο μήνυμα οἱ ἀναστεναγμοὶ τοῦ τραγικοῦ Δεσμώτη. Καὶ εἶναι τὸ ἔλληνις ξθνος ὁ Προμηθέας, ποὺ δοκιμάστηκε τοσού σιληρά, γιὰ νὰ δάση τὸ φῶς τῆς ζωῆς στὴν οἰκουμένη.

Πέρα ἀπὸ τοὺς θρύλους, στέναι ἡ Ιστορία. Στίς νοτιοδυτικές περιοχὲς τοῦ Καυκάσου τοποθετεῖται ἡ ἀρχαία Κολχίδα. Στὸν ἕδιο χῶρο ὁ νομὸς Κάρπαθος, που μετανένθηκεν "Ελληνες" ἀπὸ τὸν Πόντο καὶ στὸ δευτέρῳ οἴκτεσυ τοῦ περασμένου αἰώνα.

Δέχθημε φοβερά πλήγματα ὁ ποντιακὸς ἔλληνισμὸς τῆς περιοχῆς Κάρπαθος ἀπὸ τοὺς διλλειμμέλλοντος ρωσοτούρκικος πολέμους τοῦ 19ου αἰώνα. "Οἰως, δέν ληγισε." Η πεστὴ στίς παραδόσεις παρέμεινε ἀιλδόνητη ὡς τὴν ὄμρα τοῦ ζερριζωμοῦ.

• • • • ἡ λύρα σταματᾶ

"Η ἐπαρχία Καγιούμαν ήταν μιὰ ἀπὸ τὶς ἔξ ἐπαρχίες τοῦ νορδοῦ Κάρπαθος. Κατοικούσαν ἐκεῖ περὶ τοὺς 20.000 "Ελληνες", προερχόμενοι ἀπὸ διάφορες περιοχές τοῦ Πόντου.

Μέ χωριά τοῦ Καγιούμαν, που κατοικούσαν Πόντιοι, 2^ο συνολικά, είναι τὰς ζεζῆς:

τὰς λαϊκὰς φυζῆς. "Ἔτου μεῖς ὑπερβέβαση μῆτα φερδί, θεῖ ἡ φυ-

"Ανα-Τσακί, Κάτω-Τσακί, Γιαλαγόβτσαρ, Κιατσιβέν, Ορτάνιος, Τσελαχανά, Χασνετέρ, Γαρέ-Γουρετ, Μέτσιτζε, Γουζούλ, Χάντερ, Νουζιγιέρτ, Απουλάτ, Καρά-ευργάν, Γενβιεύ, Σουλπασάν, Κέρογλη, Ποσί, "Ανα τού Τσερμί και Κάτω Τσερμί.

Στήν Επαρχία Καγιαράν τοῦ νομοῦ Κάρας οἱ ποντιανές μάραδδοις διατηρήθηναν Διέραις ὡς τὸ τέλος.

· · · · · ΑΥΡ - ΤΡΑΓ · · · · ·

"Η περιοχή Καγιαράν δρεινῇ κατά βάσιν." Η ιτηνοτροφία ἦταν ἡ μυρία Διασχιδηση τῶν ιατοῖνων. Τὸ ιλῆια βαρδ, διως θύεινδ. Οἱ ιατοίνοι ήσχολοῦντο καὶ μὲ τὰς τέχνες καὶ τὸ ἐμπόριο. "Αγαποῦσαν μὲ πάθος τὰ Ἑλληνικά γράμματα." Ιέρυσαν δειάδες Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ Ιερῶν ναῶν. "Ιερεῖς καὶ δάσκαλοι ἀπεικονίζονται σέργο αὐτόχρημα έθνινδ.

· · · · · ΑΥΡ - ΤΡΑΓ · · · · ·

Στήν Επαρχία Καγιαράν τοῦ νομοῦ Κάρας Διαδείχθηναν πολλοὶ ἐπιστήμονες. Εἰςως τῶν Θετινῶν ἐπιστημῶν. Οἱ "Ἑλληνες αὐτοῖς προσέφεραν πολύτιμες ὑπηρεσίες στὸν τόπο τους. Πολλοὶ ἐπίσης ἔγιναν Διεισδατικοὶ τοῦ τοπικοῦ στρατεύου, οἱ δικοῖς μετά τὴν ἐπανίσταση τῶν μπολισεβίων τοῦ 1917 αὐτοαποστρατεύθηναν, γιατροί νά τεθοῦν ἐπὶ ιεφαλῆς τῶν ἐνόπλων δυάδων, ποὺ συγκρότησαν οἱ πόντιοι τῆς περιοχῆς αὐτοῖς, γιατροί νά μνησταθοῦν κατά τῶν Διαλογίων, οἱ δικοῖς Διατίλοῦσαν τὸν Ἑλληνικό πληθυσμό μὲ δλοιληρωτική ξέδντωση.

Πρέπει νά σημειώσωμεν, δτι στήν Επαρχία Καγιαράν, ὅπος καὶ σέ διεσ τὰς Επαρχίες τοῦ Κάρας, θετήκαν πολλοὶ δημοδιάδικοι, Διπόριτοι τοῦ Φροντιστηρίου Τρακεζούντος, οἱ δικοῖς εἶχαν πλήρη συναίσθηση τῆς έθνικῆς των Διαστολῆς.

· · · · · ΑΥΡ - ΤΡΑΓ · · · · ·

Οἱ γιορτές καὶ τὰ πανηγύρια στήν Επαρχία Διαγιαράν τοῦ Κάρας εἶχαν χοῦμα Ἑλληνικό. Τὴν ζωή ἐρρύθμιζαν ιανύνες μέγαρφοι μὲ ἀνθρωπεστικό περιεχόμενο. Στούς γάρους καὶ τὰς διασκεδάσεις τὰ ποντιανά ήθη καὶ έθεια, οἱ χοροί καὶ τὰ τραγούδια, έδιναν τὴν πιεζ ζωτανή ἐκφραση τῆς λαϊκῆς φυχῆς. Ήταν μια ὑπερήφανη διαβεβαίωση ιδίας φοράς, δτι ἡ φυ-

χῇ τοῦ ποντιακοῦ λαοῦ δέν ὑποδουλώνεται.

• ΛΥΡ - ΤΡΑΓ

Οι Πόντιοι τῆς ἐπαρχίας Καγιασμάν, δύως καὶ δλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κάρα, ζοῦσαν οὕτω ἀπὸ τῇ ρωσικῇ ἐπικράτεια μέχρι τὸ 1920-22, ὅπερεις καὶ ξερριζώθηκαν ἀπὸ τῆς ἐποίεις τους. Δέν ξεχνοῦσαν ποτέ, ὅτε μὲ τοὺς Ποντίους διαφέρων περιοχῶν τοῦ Πόντου, οἱ φυλῆις ζοῦσαν οὕτω ἀπὸ τὴν ἐπικράτεια τοῦ διωρακνικοῦ ιράτους, εἶχαν στενοῦς συγγενικοῦς δεσμούς. Εἶχαν τῆς ἑδεις θεντικῆς καὶ θρησκευτικῆς παραδόσεις.

• ΛΥΡ - ΤΡΑΓ

Στὴν ἐπαρχία Καγιασμάν τοῦ Κάρα τὸ πρῶτο λαθινό δργανο ἦταν ἡ Λόρα. Υπῆρχαν δύως καὶ ἄλλα λαθινά δργανα, δύως τὸ ηλαρῖνο, ὁ ζουρμᾶς, μγγεῖον, δύοις δηλαδή Ι.Λ.Π. Ἀπὸ τῆς διάφορες γεωργιανές φύλες πῆραν πολὺ διάγα, διῆς ζέωσαν σ' αὐτ ἐξ πάρα πολλά. Τοῦτο γίνεται φανερός στὸν τομέα ίδιως τῆς λαθινῆς μουσικῆς. Σχετικῇ ἀπόδειξη ἀποτελεῖ ὁ σιοπές, ποσ ἀκολουθεῖ.

• ΛΥΡ - ΤΡΑΓ

*Λγακητος μιροστας, δε εβλλογδς "Θάρος Ποντίων" μφιέρωσε τῇ σημερινῇ του έπιπολή στὴν ἐπαρχία Καγιασμάν τοῦ Νομοῦ Κάρα, δύοις ματοικοῦσαν "Ελληνες, προερχόμενοι ἀπὸ διάφορες περιοχές τοῦ Πόντου.

Κοντά σας καὶ πάλι τὴν έρχομενη έβδομάδα τὴν ίδια μέρα καὶ ορα

• Σ Η Μ Α "

... οει μαρδουρτο ἥχο,κουδονια ηλπ. καὶ ἀκολοθως κανονικό σῆμα...

Μετεδόθη ἡ λαογραφική έπιπολή "Ποντιακοὶ ἀντίλλαλη" τοῦ Συλλόγου "Θάρος Ποντίων". Μετέμενο καὶ ἐπιμέλεια Στάθη Ευσταθιμόη.-

• τὸ σῆμα οβήνετ

"Η έπιπολή λαγκανίδη ήσεν μιὰ ἀπὸ τῆς Β. Σημερίδης τοῦ νομοῦ Κάρα ματοικοῦσα ἀκοῖ περὶ τοῦ 20,000 "Ελληνες, προερχόμενοι ἀπὸ διάφορες περιοχές τοῦ Πόντου.

Μέχρι τοῦ Καγιασμάν, δύοις ματοικοῦσαν Πάντειοι, 20 ευνολικα, είναι τοι δέξια